

Reflex 6. årg. nr. 22, juli 2013

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen, Anni Birgit Sørensen og Jan Nygaard

Reflex udgives i PDF-format. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print, men kan indeholde indlejrede medieobjekter med lyd/filmklip. Det anbefales at åbne filen direkte med den nyeste Adobe Reader.

Copyright 57° Nord 2013, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
<http://57nord.dk/tidsskrift.php>

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Don Key Shot (sidst med i nr. 21)
- 4 Rasmus Wihlborg Jelsgaard (første gang med i Reflex)
- 7 Anni Birgit Sørensen (sidst med i nr. 21)
- 10 Linda Nørgaard Framke (første gang med i Reflex)
- 13 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 21)
- 16 Bar de Dunst (sidst med i nr. 21)
- 17 Leif Achton-Lynegaard (sidst med i nr. 21)
- 19 Mikkel Grøn (sidst med i nr. 16)
- 22 Daniel Boysen Pedersen (sidst med i nr. 21)
- 24 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 21)
- 25 Poul Lynggaard Damgaard (sidst med i nr. 21)
- 29 Tommy Flugt (sidst med i nr. 21)
- 34 Carl Sandburg (første gang med i Reflex)
Oversat af: Tommy Flugt og Thorsten Faber Flugt (første gang med i Reflex)
- 35 Finn Wiedemann (første gang med i Reflex)
- 38 J Nyd (sidst med i nr. 21)

Grafik

Forside Kell Ivan T Thygesen (foto)
Kolofon Kell Ivan T Thygesen (foto)
Bagside Kell Ivan T Thygesen (foto)

Indlejret lyd og Link

Side 3 indeholder lydclip. Klik på afspilleren nedest på siden på midten
Side 33 indeholder link til digtsamling
klik på billede/teksten på selve siden

FESTSKRIFT - Tilegnet 200 års fødselaren Søren Kierkegaard

Og det skete i de dage, da kejser Napoleon måtte tælle sine døde og lemlæstede soldater fra det forsmædelige nederlag i Ruslands vinter i 100 000vis, og den allierede danske konge deraf måtte bede alle borgere i de danske riger med fast ejendom om at lægge et nyt førsteprioritetslån ind til at fylde i den tomme statskasse, at en lille dreng med navnet Søren blev født i et velhavende bedsteborgerhjem på Nytorv i København.

Faderen var besat af tidens nedgang og besværgede Gud sine trængsler, og dette dilemma arvede den unge Søren ved faderens død, sammen med en betydelig formue, der sikrede ham et arbejdsfrit liv med plads til at tænke og reflektere over livets genvordigheder og eksistensen som sådan i almindelighed. Dette sidste kunne dog aldrig frigøre ham helt fra forpligtigelsen til at forsøge at udsone den åndelige forbandelse faderen havde nedkaldt over sig selv og sin familie i sit opgør med Gud inden sin død.

Søren ville gerne leve bohemelivet, som han som formuende ungersvend havde alle muligheder for, men han var streng mod sig selv, og følte at han til enhver tid måtte kunne forsvare både sine tanker og sine handlinger.

Kunne man tillade sig at hengive sig til æstetiske nydelser, og derved samtidig gøre sig sårbar for gemenheder fra mindre indsigtfulde personer?

Giftig humor og platheder kunne man derimod imodegå, for deraf at fremstå uangribelig fra den kant, hvis man underlagde sig og udlevede højere etiske normer, som pøbelen ikke kunne eftergøre. Dog dette giver samtidig en åbning for perfide åndspersoner, der med sarkasme og vid kunne ironisere over én, for ikke at følge hvad livet tilbyder én af simple glæder, når det er indlysende for alle, at det er det, man ønsker sig. Enten må man vedkende sig nydelser, eller man må vedkende sig, ud fra en højere fornuft, at gøre det rette.

Dette rette valg bliver da i sidste instans et moralsk valg, et religiøst valg, hvor det for Søren ikke var en option at dyrke det ene den ene dag og det andet den anden dag. Der måtte være tale om et helhjertet valg mellem kejser og Kristus, hvor ydmygheden gennemstrømmer ens tanker og handlinger hver eneste time - på hverdage som på festdage.

Dertil kræves der mod og et opgør med angesten - angsten for at vedkende sig sig selv og sin lidenhed, og samtidig påtage sig fordringen om at skelne mellem, og gøre, godt og ondt. Gud i den martrede Kristus er målestokken, og ikke én til enhver tid tilfældig verdslig kejser eller demagogisk folketeolog.

Alt dette tog livet af dig, Søren, men indforlivede samtidig, for os, den lære, der overlevede dig, og stadig står, nu 200 år efter, at du, som du selv hævdede det, i det skændige Herrens år 1813, som så mangen anden værdiløs veksler, var blevet sat i omløb - du dog afkastende guldrandede, tætskrevne ark i 1000vis, hvoraf dit navn er blevet udødeliggjort indtil dagen i dag og givet endnu en rum tid ind i fremtiden.

Ærbødigt

DKS

Blodets bånd

En elastik mellem os
der er længere end den kinesiske mur ----- se selv

et spejl | spejlet
et segl | seglet
en slægt | slægten

Et safety net
når det går op og ned

mest ned, herved

til der hvor
 hverdagens ligninger
 bare ikke går op

og du må bruge en line

at stå på

Et bryllup

§ Rådhuset i Aarhus
har forklædt sig
som kirke
den dag i september -
Her er ingen Herre,
vi må klare os
uden apostrofer og orgel

♪ Vi holder hånd
og drikker champagne
til også blodet bobler -
Vi holder hånd og lægger bånd
de korrekte steder
så kun min fugtige hånds akkorder
kan filtre
hårets fedtede strenge -
så kun
dit hjertes bankende diskant
kan sprænge
kjolens membran

§§ Slægter er samlet,
vi skal flette træer
i en sal
med gulve af eg -
Vi skal samle vidnerne
til begæring
af hjerternes pant
på ubestemt tid

♪ ♪ Dit smil er et præludie
til den historie du fortæller,
om din mor
der er bange for at græde,
hvordan hun spiler sine kinder,
hvordan hun som en
bæver med kæbeposer
kan bygge dæmninger for sine øjne -
Det er sådan de er
dine historier,
noder til latter,
som altid er med mig
som altid er i hovedets lommer

§§§

Stemmerne summer
nu i baggrunden
for klokker
der ringer ind -
Her skal læber klaskes,
metal skal strammes
om knogler,
her skal startes
et nyt kapitel

♪ ♪ ♪

Ingen undertoner kan forvrænge
din musik,
her
hvor cirklen sluttet om vores fingre,
hvor dit lange lyse hår
synger kanon med dine bryster
din mund og dine øjne,
til det ikke længere kan
orkestreres,
til din gospel
flyder ned af kinderne

§§§§

Nu messer juristen
de sidste paragraffer
af sit skrift -
og venter stumt -
Her tatoverer vi,
med vores navne
et kursiveret løfte
på kontraktens hud

Virkelighedens usete liv.

Det usagte lever sit eget liv
vokser mellem linjerne, de talte ord
som usynlige blomster;
duften gør os svimle.

De vilde planter gror skjult i vore hjerter
virker, bevirker i al hemmelighed
som en dybets sære kraft;
frastødende og tiltrækkende.

Hvert øjeblik kaster vi os ud fra klippens kant
alting på forhånd tabt, håbløst fortabt
som kistens mørke venten;
springet giver os vinger.

Henslængte øjeblikke.

Morgenlys genspejles i dine øjne.
Blide blikke kastes uopfordret
fra væg til væg
som stilhedens skygger.
Der i tavshedens midte
åbnes en dør til et hemmeligt kammer.
Pludseligt, uden forvarsel
med en chok-effekt
som et lyn fra en klar blå himmel
væltes vandringens venten omkuld.
Som om en stormvind
var fløjet ind ad vinduet
uden at se sig ordentligt for.
Kaos flyder henslængt i møblerne,
mens uret tikker taktfast og støt.
Vi når dog at bygge en tømmerflåde,
inden bølgerne slår os ud.
Det er ikke nu, ikke i dag
vi skal drukne.

Nøglebundet.

Med et åbent sind
går vi ubemærkede
gennem lukkede døre.

De lukkede rum.

Fra stilhedens indre rum
opslugt af lukkethedens mørke
udfoldes lag på lag af dybde.

De lukkede, tilgitrede rum
har trods indædt fastlåsthed
både portåbninger og adgangs-nøgler.

Uglen vogter den skjulte indgang,
mellem mursprækkerne siver luften,
der bærer på en hemmelighed.

Nattedrømmes hvisken.

I ly af mørket
skjult for verdens øjne
hvisker kærlighedens stemme
om det lys,
der en dag vil forvandle dit liv.

Med åbne øjne, et klart sind og et vågent hjerte.

Vi må øve os i at se skønheden i livet.
Verdens grimhed fylder allerede
alt for meget.

For det trænede øje
er der mere at se.
Og stadig mere.

Opdagelses-rejsen.

Undren fylder det hjerte som ser.
Øjne mættes.
Livet strømmer gennem åbne hænder.
Et frø er blevet til en plante.
Væksten groer.
Balsam lindrer sommerfugle smerten.
Sjælen løfter sine vinger,
opdager spejlet.

Spændte strenge.

Ivrigt smelter hjertet.
Opløses i spændte strenges musik.
Når dansen bliver tæt.
Trædes varsomme trin.

Livets flod flyder.
Som vandfaldets brusende sange.
Når strømmen vælder vildt.
Drukner en hvisken dybt.

Syndfloder, drivtømmer, vi
standser ved alle stationer,
vi fuldender sætninger, synger
for længst glemte sange, hokkaido,
de tonstunge fugle forstår os, de
letter på vinger af jern og bliver
godstog og frelsende engle, vi
standser ved alle stationer, besøger
hinanden i drømme og sange og
lindrende regndråber, floder af synd.

Vi er blade i vinden, vi er
kapsler og glasskår, vi er
tabte nøgler og rustne dæksler, vi
driver i strømme af glemsel og
slam, vi er flasker, der synger
i vinden på bænke og mure,
vi er knytnæver, lussinger,
højspændingsledninger,
skældsord og regnvåde fugle, vi
synger i vinden som sagt.

Jeg har brug for snebær og
dampende ånde i morgentrafik, en
svimmel helikopter, en bygning at
indtage, jeg har brug for blade i græsset,
jeg har brug for duggen, jeg kan ikke leve
uden. Jeg har brug for bolsjer og knækkede
tænder, jeg har brug for at kende
én, der forstår mig, jeg har brug for
at have brug for, jeg har brug for gode
støvler, der kan bære mig videre, videre,
videre, videre, videre, videre, videre, videre.

Agern og skråregn, de evige cirkler,
jeg dukker mig dagligt for byger af
sandhed, jeg dukker mig dagligt og
lastbiler drøner forbi, som var intet
forandret og intet begravet og tabt.
Agern og skråregn, de triste fabrikker,
med olie & gummi og nystøbt beton, der er
udsigt til omveje, silende sortsind og
drømmende blade, jeg venter på busser
med blå paraplyer i selvsikre hænder.

Go with the flow, drik vame drikke af
plastickrus, tænk på den tid, der er
gået, send kærlige tanker og lær.
Go with the flow, tag busser og tog,
tag mine ord med dig, tag af sted,
for du vender tilbage, det ved jeg.
Go with the flow, der er kærlighed
nok, der er varmere øjne og blødere
senge, der er nætter, der ligger og venter.
Go with the flow, vi skal nok nå det hele,
vi vil indtage verdener, drømme paladser.
Der er småsten og rav i min lomme.
Go with the flow, der er affald i gaderne,
skidt under neglene, totaktsmotorer der
hakker en slagsang, en mening, et liv.
Go with the flow, jeg kan trække mit vejr,
du kan trække dit vejr, der er veje, der fører
mod fremmede strande og hjemad igen.
Go with the flow, tag noter, hold regnskab,
man mister ikke det, man ikke ejer. Solen
hænger bare der, den holder stadig ud.
Go with the flow, drik varme drikke af
plastickrus, snør dine støvler, pluk
bær, hvis du vil, vi skal nok nå det hele.

Politisk stilleleg

Jeg har det med politik
som hunden med sin hale,
for det er en hage i sig selv
om sin skygge at sku' tale.

Om folkestyre og pluralisme
kan du skrive en bog så klog,
men for at virke som sådant,
må vi alle tale samme sprog.

Demokratiets idealer hyldes
mest af folk med retorisk tæft,
hvad ville der mon egentlig ske
hvis de alle holdt deres kæft.

Såret vildt

Jeg bliver vildt såret
når jeg ikke bliver set
men derimod
overset

Jeg er OK
hvis jeg følger
og tilpasser mig

Til sidst eksisterer jeg
ikke, bliver luft

Jeg står på min ret
til at være part,
om end ud fra
hvad jeg ved
kan udvikle
det udviklede
i situationen

Jeg prøver
at komme tilbage,
men møder kun kulde

Nu er jeg blevet
selve problemet

10/ 2004

Hurt

I'm hurt
when not seen
and only accepted
by adapting

I try to find
my way
out
but find
only dismissal

I stand up
for my right
to be part
not least
when I know
I'm right
and can be
progressive

getting rejected I
become air
until I
only exists
as the problem
itself

05/ 2013

Krystal Krooner

SKÆR

I

som poet
må du være
grandios æstetisk
omkring den elskede
omkring naturens visdom
omkring de selvfede og de frelste
omkring de skæve eksistenser
omkring de små, i det små
men aldrig omkring
dig selv

MÆT

II

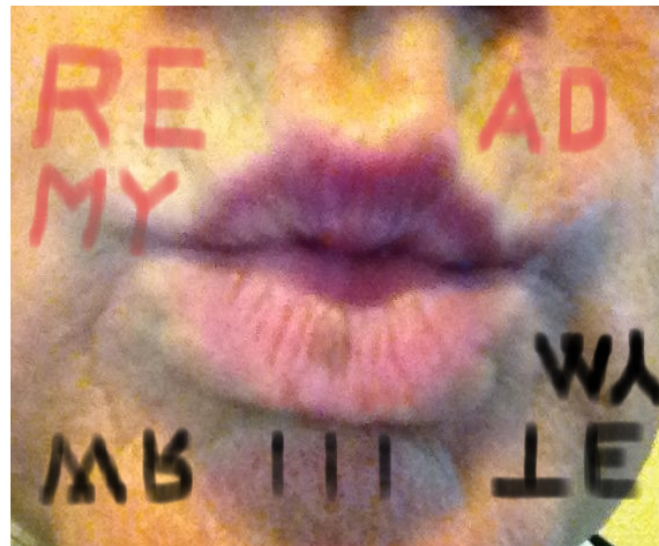
måske jeg aldrig
bliver feteret
som poet
for målet for
min bestræbelse
skal samtidigt med
subjektivering af objektet
være objektivering af subjektet
mig selv

Lips

Lips

Lips

Lips

SPORLØSNINGER

togsporene førte sporhundene direkte til de skyldige
som tilstod efter en del togstammen og togesnak

togdriften blev indstillet til der var indkøbt ny prævention

nye togtider med tog til tiden holdt deres indtog
med et udtog af gladiatorernes indtogsmarch

togpassagerer med togbilletter foretog et korstog mod
togsnydere og kaldte dem for togehorn og togelygter
i ledtog med modeltogs entusiaster i miniformat

demonstranter uden retningsans (som nu er forsvundet)
demonstrerer for retten til at blive ledt på rette spor

SEENDE

at ønske sig det sete uset
har man først indset når
det sete er set
en seende ville indse det
på forhånd og se den
anden vej for at se noget
andet seværdigt eller
måske overse en bil i
krydset fordi på skiltet
der tydeligt kunne ses
stod se venedig og dø
der kan man bare se
det her var i sevilla

EYE DROP

generallisimo frankofils øje var hævet over enhver tvivl
på hvert gadehjørne åben plads gader stræder huse inde
og ude hang det over folks hoveder og så skævt til dem
med et løftet øjenbryn blev alle episoder hvor små de end
måtte være registreret og gemt som øjenvidneberetninger
til senere brug ved retssager og strafudmålinger efter
devisen et øje for et øje frankofil var i øvrigt big brother
til dørspionen dr looking glass som havde et godt øje til
goldeneye som viste sig at have øjne i nakken i en seng på
hospitalet hvor hun lå på maven for at kunne følge med
i eyelandets undergrund agiterede den blinde sanger eye sac
for at trække synlige grænser eye liner og brug af personlige
bærbare øjne eye pads folket har længe nok været blåøjede
og lagt låg på øjenlåg det var på høje tid at hæve blikket og
se opad og fremad hvor øjne på stilke var blevet samfundets
nysgerrige sladrekaellinger old blue eyes i nye indpakninger

HER DER OG ALLE VEGNE

når jeg er her ville jeg ønske
jeg var der men når jeg er der
er der slet ikke som jeg
huskede det her så noget må
være gået tabt på min vej
fra her til der når jeg nu er her
hvor der er kan jeg godt se
der ligner det jeg huskede her
lidt men på den anden side af
vejen der hvor græsset er grønnere
ville jeg ønske at nogen der
ville sige kom her du der

Sort måneskær imellem påfuglevinger

Presser druer af kortbenede solsorte går i dromedarer under huden forsvinder under overherredømmet i langt borte solstråler igennem mavefornemmelser erindrer intet af det jeg har husket som andet end en alvidende forglemmelse finder oktapussen igen og aldrig forbinder min hjerne med sort guld spuler solen med pollenstøv finder erantis i en sø af måneformørkelse inden i grobunden for en hvede af vilde bukke der dresserer nomaderne med deres sandpapirstunge kys imellem brysterne fire styks og fuldt af kakao og kokosmel flakker igennem universets tomrum uden mål og med uden retning og uden hastighed igennem slimet fra en smeltet elefants fodspor inderligt fundet og udvendigt blundet som en Spliff kopieret og spirituøst spist af Lokes ravne med motorsav og bare bryster i nederdele af beton igennem tunneller af afsporede hestekræfter under parasoller af blylodder spirende igennem vandet blandt andet forsinket af overhalingsbaner på vej mod solens blå væltede kor af taktfaste beråb kun forglem mig ej at modstå med inden under overdimensionerede tryllende duer dekoreret af fanfarer af påfugleløjne og tonstunge flyvevinger igennem den grynene dag vi skuer mørkets forsvinding under halsende kamphundes tænder imellem kæberne på intetheden igennem cirkulære kabaler under hånden på en ditto elskende grobund af duskene græsmark finder ind i horisontale luftspejlinger af Australiens mund der flyder over af tørlagte bodegaer som et fastfrosset ekko fra de gode gamle dage og det at være dansker er nu en sand landeplage igennem Danmark kaster vi håndklædet i ringen før vi alle flager på halvt så sort og bund uretfærdigt det eneste der trøster er linierne du skriver der sanser og forbliver som en kirke at indvandre i men det bliver aldrig fortalt hvor vi går hen

med påfuglevinger hun tager i mellemtiden bananen til roden og sluger havets skum imellem læberne når vi to sidder alene hvis hun forstod hvad jeg forlod ville vi vende tilbage til ur havet som hvirvelløse dyr igennem en rus af pressede markers figenløse stener propeller vakle igennem det forsagte digt og spirer ind i forlagets godkendelser og udgivelser volapyk siger du du kunne ikke engang læse den gave jeg gav dig i fødselsdagsgave så hvordan skulle du kunne finde vej i surrealismens dryppende fantasifulde poesi jeg giver dig op og lader din alene med dit ja til elektrochok og gule piller jeg undskylder altid men lader min tavshed og flydende skrift vandre ind i dimensioner uden for virkeligheden som drypsten der vokser med lydens hast over jordbærmarkerne igennem månens øje og slukker solen med et brag fra vredens udkant igennem jazzens grobunde for altings begyndelse og sitrende stormvejr igennem vinduerne fyldt op med stempelkaffe og mælkejunger der bugner over af fødsler af den næste emo generation der er vores håb som at vandre gennem klitterne i Skagen med bare tær som en ny flower power generation manifester vi os stille og roligt vi er et helt andet sted om jeg kan lide det man jeg er langt væk oppe i træet sidder sgu jeg som at kysse en frø og få et kvark tilbage indånde solens stråler med nye tanker og orakelers dans med bare bryster på et provinsdiskotek mellem tankernes ophav som et filosofisk hjørnekast vikle verden ind i automatskrift for at blive forstået som andet end en sand sigereske der tyder verden i

Imellem dyre hoveder og citerende grobund for fortabte forfalsker kaldet det orkester der visner imellem deres løgne og det siger jeg dig dette er ikke løgn det er underbevidstheden smeltet i kaffegrums mens koffeinrusen stiger i mellemgulvet på dig mens du sidder og læser dette virvar af sætninger der kun vil beruse og ikke forstås som andet end en kølerhjem på en rusten rustning af avantgarde poesi.

Søvngængere på tagene

Lufttomme orakler af asbest stiger mod himmelen på rygge af engle. Med tavse noder og glemte drømme der er sigtet igennem dit blik fra dit skelende øje under flakkende orgasmer der stempler i en glidende takling af alt der ikke har pulsen i den pink kødklump. Siger sætninger uden at bevæge læberne og ved at kaste håndtegn med fingrene i utallige cirkelformede fagter. Som søvngængere går de på tagene med mundene fulde af påfugle, der lukker vingerne så de ligner muslinger med fjer. Sætter nullets forsvindende intethed på kogevaske og taler med en dunhammer i kæften. Sagte stille mælkevejsvendt vandrer de ud mod havblikkets verdensrum, med tomme rygsække og hjernerne på skrå som en raket sendt til tælling med pas af harpiks og viftende sandpapir. Oraklerne vinker sideflag og stikker næserne ned i muldvarpeskud flagrer igennem en fanestorm der spiser viden med grådige hvæse. Synger gråsprængt poesi under skaldede appelsiner der vokser over rynkerne. Med våde hjerner der spirer som ibenholtstrær ind i en mørk alkove fyldt af citerede svar på verden, malet på væggen som graffiti ridset med neglesakse og slebne ytringsfriheder om forsvundne manifester der står i røvernes venstre storetæer. Vokset ud som en vorte der fjernes med elefantstore isbjerge. Klistres under panden med voks og tælles op af en hovedløs struds. Oraklerne messer op fra omvendte eksemplarer af biblen og Platons skrifter skjult for tankens hjulspind og becifringer der er ude af takt som søløvers overskæg der forsigtigt lægges imellem gårdsdagens aviser hældt på tomme whiskyflasker og lagt i åen med dirrende hænder og foldede fødder som en bøn til afrodittes rosenkrans om endnu et vidunderligt kys. Som da vi med glødende blikke hviskede om et forår for de søvnløse organismer der blev til et grønt vimpel og en majskolbe slappet efter hurtige ryk. Som en alt

for sent kærlighedserklæring send gennem de elektriske anakondaer der holder vores drømme i hændernes dansen over tastaturet og stimler sammen på tontunge servere der stille tæller pulsen under ekkolandskaber, Oraklerne siger til når de har et klart svar at give, men ja de bad dig om at forklare det uforklarlige om tallenes indvirkning på poesiens skjulte hemmeligheder. Som når ulvene synger mod månen. Som når den trebenede hane letter og flyver under papirets spejl. Som når øl bliver til vaskemaskiner og stiplede linier danner skygger langt ned, i historiens sommerfugledale der vifter natsværmerne på flugt, fra fornuften og løfter vores grønne natmaskiner. Som at indhalere la rød lange med inhalationer der suger på rusens ekkoer fra en sitrende underbevidsthed der griber om sig som hænder af orkanstyrke. Cirklede i omkamp om kæmpende vulkanudbrud der sveder rullende destruktions igennem oceaner af flygtende ræve igennem Europa med passet klistret til en ørering hængende fra venstre øreflip.

Som en orientering efter skæggede mænds hjernesekstanter under en skrift som lavet af drømme hældt op i oraklernes spyt, og hvasket som et håb for vores generation af rytmiske poeter med poesi lagt på skiver blandinger mellem jazz og takketalere til livet med fremtidsdrømme lagt på langs og arkiveret som første printet og husket som et håb for håbehoppere og udøvende gademusikanter der mødes i bunkeren og hvisker om en ny verden med en dagsorden af humanistiske dimensioner, der står i stærk kontrast til asociale pengemænds munde fuldt af visnede regnemaskiner. Som et utaknemmeligt grådigt monster af 10 dollarsedler lagt på køl under erkendelser af de store udsving der styrer verden med frådende munde. Som et taktløst orkester svarer oraklerne at der må findes en nødudgang og en opblomstring, når vi følger den samme rute, der er intet nyt vi kan bare ikke enes med filosofernes spørgsmål til oraklerne.

Intet hænger sammen. Heller ikke dette.

Det sitrer i togsporene;
gennem landskabet fra i går
bevæger morgendagen sig
mens mennesket kun tænker på kaffe

Termokonger
i en istid

Mens byen kun tænker på overlevelse
forlader folk deres reder
vandrør gennem indre stræder
det sitrer i togsporene

Solen syder af sommer;
stemmer fra et forkert opkald
slynger sig i bevidsthed
mens mennesket kun tænker på penge

Forbrugskonger
i en fart

Mens byen kun tænker på asfalt
strejfer affald i vinden
planter sig på barnekinden
sommeren syder i solen

Intet hænger sammen.
Heller ikke dette.
Med naturlige stemmer flokkes ulvene
gemmer sig i byens tindinger
slås til blods af neonslik
der smager af mere
altid mere, men aldrig nok

Har du fået nok?
Har du?
Du?

Aldrig!

Det lugter af indvendig undergang
nok engang, den samme sang
mennesket, der var konger for en stund
mennesket, der aldrig vaskede hænder
blod, død, ødelæggelse og sikke en dag
vi havde for længe siden

Intet andet end frekvens fra satellit

Spiserørs brok
Forstoppelse
Stop!

Aldrig op!

Fortsæt, fortsæt; vi vil høre mere
om mennesket, om byen
om dengang de eksisterede, dengang de regerede
nu ikke så fornærmet, du vil jo gerne
smertestrengte gennem dit nervenet
og du gør det igen, min ven!

Afslut med manér!

Undskyld, jeg fyldte mig med transfedt
fra en transvestit, det har slået klik
frembring mig et væsen og jeg skal tale
det op til noget stort
moderjord, stråling og økonomiske kriser
mennesket gjorde sig selv en tjeneste
dengang det forsvandt

Men hvem vandt?
Krigen.
Ingen.

Det sitrer i togsporene;
til stadighed duft af liv
i et splitsekund af snyd
er alt glemt

Det var nemt
i barndommen

Livet er smukt, om man vil
intet giver mere mening
end dette
min lykke

Er dig
dette øjeblik
hvor alt er ovre
hvor alt skal
begynde

Jeg skøjter
på gul raps
hoved og arme
synker i hårede stængler

blade kiles
i tåvinkler

ansigt
mod brækkede stængler

månen
gør sig rede
til sin kolde lampe
mod min nakke

tiden går
uden at hilse
jeg står

omhyggeligt op
og lukker døren

ender vore sjæle mon
i flagrende nattøj

på memorycard
med mælkeemandens hest

oven over
skyerne ?

Urolig afstand

Kaktusblomst folder sig ud i vindue mod lysende markbrand.
Gulvtæppet som en skov foran den stejle trappe til lejligheden
nedenunder, hvor flyene hænger på væggene. En antændt glød
i tilrøget sigtbarhed.

Mellem to

Snakkede om ejerskab af Kattegat
med caféjer før skrænten til havet.
Hun var vist nok i familie med en
finne som ude på en ø havde skrevet
om Mumidalen. Blå udsigt gennem
glasset ud forbi hejrene.

Oplyste stumper

Muligheders varme i farten.
Op mod isen spræller alt levende.
Slørede skift i de blinkende signaler.
Lange træk af linjer. Klumper siver mod bunden.

Realiteternes skibe

Glashus på toppen af bakken så gennemsigtigt.

Kurverne inde i bugten mod café. Hægtet
til let ændrede muligheder langs med
vandet og så tæt på. Krænger ud over viddet.

Rødderne slås ned mellem skiftende lokaliteter.

HorisonTERS kneb

Et skib som en knytnæve mod ukendt destination.

Urolig afstand mellem to oplyste stumper
gør sig fortjent til cirklerne.

Jeg runder af, og binder knuder sært integreret.

VENTEVÆRELSET

Her sidder vi så
i venteværelset
får et hastigt prik
i fingeren
blodtrykstagning venter
vi er ældre
i vort efterår
sidder blot og venter
på at blive kaldt ind
til lægen eller sygeplejersken
og når navnet
råbes op går vi
fattet ind til lægen og
får stillet vor uro

URO

Der er dage hvor
uroen lader vente
på sig ro hersker

SNEGLEDigt

Vrimlen af snegle
er stor i år overalt
lyder en knasen

Gå ikke ud i
haven der lever snegle
gå slet ikke ud

Kurdisk journalistdag

22. april 1898 - 22. april 2013

At skrive sig ind i verden
at skrive sig ind i historien
at skrive sig ind i fællesskabet
at skrive sig synlig for alverden
at skrive sig ind i verden
at skrive sig fri fra undertrykkelse
at skrive sig frem til frihed
at skrive til man segner
at skrive i kærlighed til ordet
at skrive til og for medmennesket
at skrive for at frigøre
at skrive om lykke
at skrive om forår
at skrive til lykke

Aşiti

Udenfor er stjernerne
indenfor er vore spinkle håb
om fred og sammenhold
tænk hvis alverdens folk
fra alle tage og på alle sprog
ville råbe ud i rummet
så ville kurdernes stjerne lyse
og palæstinenserne med
og freden ville komme
og glæden med den
der gives ingen vej til fred
fred er vejen
Fred - Aşiti - Peace

Arbejde & tro
kærlighed lykkepiller
krykker at kaste

Grib dagen: Håb

DU SKAL VÆRE TIL STEDE

Jeg taler til dig
men du lytter ikke
hvor er du henne
det er som du har vendt
dig indad og har lukket mig
ude for dine oplevelser
men jeg står lige her
og ser på dig og vil tale
eller tie med dig
men kun hvis du vil
vi behøver ikke sige noget
for at være sammen
det er nok at se på hinanden
og få fraværet væk

FORVANDLINGER

Snart kommer de frem
æbleblomsterne på vej
årets smukke syn

Der er æbletræf
folk kommer langvejs fra og
nyder æblets blomst

Miraklernes tid
er ikke ovre æblet
er toppen af fryd

Men du skal nyde
årets forvandlinger nu
fra blomst til æble

At søge efter en fremtid
hvor dagen og vejen
er mere end en enkelt
note og oneliner

HØJDESKRÆK & PYLONERNE

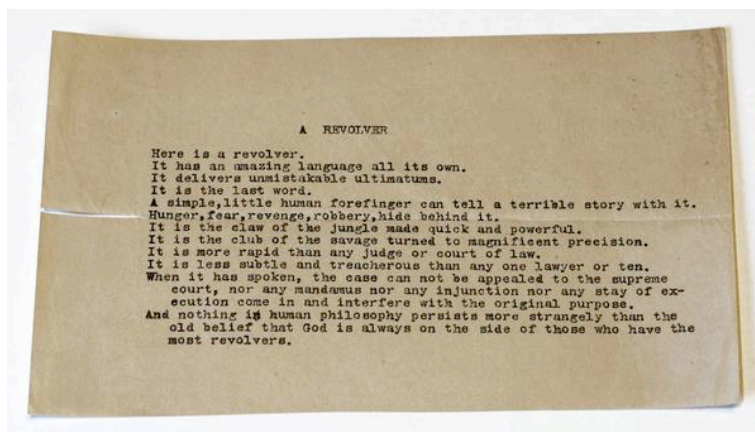
Naturligvis lider jeg af højdeskræk
Er engang besvimet i en biograf,
fordi fotografen holdt sit kamera ud over en klippekant
Har besøgt det skæve tårn i Pisa og kravlet til tops
mens sveden sprang frem på min pande og hjertet dunkede
Af fyrmesterfamilie og skrækslagen for at gå op i tårne
ingen i min familie er faldet ud nogen steder fra mig bekendt
men selv faldt jeg ned i et sort hul som barn
én havde glemt at lukke en loftslem og det var mørkt
da jeg vågnede var jeg kommet ind i en parallelverden
og den har sine fordele og ulemper, mest fordele
men man skal bekæmpe sine idiosynkrasier
så i dag på første maj har jeg taget imod en invitation
jeg skal se verden ovenfra i en af pylonerne på Storebælt
God første maj til jer dernede

Link til bogen Lyset over Tuse Næs

EN REVOLVER

Her er en revolver.
 Den har sit eget helt forunderlige sprog.
 Den leverer umisforståelige ultimatum.
 Den er det sidste ord.
 Med en enkel, lille menneskelig pegefinger kan den fortælle en forfærdelig historie.
 Sult, frygt, hævn, røveri, gemmer sig bag den.
 Den er junglens klo, hurtig og magtfuld.
 Den er vildmandens kølle forvandlet til storslået præcision
 Den er hurtigere end enhver dommer eller domstol.
 Den er mindre subtil og forræderisk end nogen advokat eller ti.
 Når den har talt kan sagen ikke ankes til højesteret, heller ikke nogen mandamus eller noget påbud eller nogen opsættende
 virkning kan forstyrre dens oprindelige formål.
 Og intet i den menneskelige filosofi fungerer mere mærkeligt end den gamle tro på at
 Gud er altid på deres side som har flest revolvere.

Carl Sandburg (1878-1967)

Sandburg skrev en stor biografi om præsident Lincoln, som var hans store helt. Lincoln blev dræbt af en mand, der brugte en pistol til at afslutte hans eksistens. Det er klart, at Sandburg havde meget stærke følelser overfor våben, der blev brugt til at afslutte livet for andre.

Digtet er lige blevet fundet på et bibliotek af en arkivar. Det er muligvis fra 1920'erne.

Ordforklaring: Mandamus er en domstolsprøvelse

Ordkløveri

Et ord blev kørt o ver

og et ord blev kørt n
e
d

Et ord blev kørt væk

og et ord blev forladt

Et ord blev

glemt

Ordrig

o
r
Der er høje d

og der er lave o
r
d

der er skæve o
r
d

og der er sjove o d
r

Der er ord der glider fra hin an den

og ord som kommer tæt på
helt tæt på

for så endelig næsten
at
blive

væk

og så er der de små ord

og der er de store ord

der er også de helt fede ord

og de tynde ord

og de gule ord
l a d

u r
og de søde ord

og så er der de helt almindelige ord

der er med andre ord, ord om dig i
n
g

Ordmetri

d s
e r
r æ
v
e t
r g
o
s r
d d
y
r p
k å

d e r e r
f d
i r
r kantede o

der er trekan-
t d
e r
d o
e

r
e e
d r
r
u d
n r
d o
e

i
p d
s s
e e
r o
e r
d d

h
a
l
v
e
o
r
d
e
r
d
g
o

r e n g r
e r a e o d
d s l a f

Der hvor du mindst venter det skyller en b ø e af ord henover papiret
l g

g
i
s
r
e
s
j
og en søjle af ord r e

stille som sne daler o
r
d
e
n
e
nedover papiret.

Et andet Skagen

da der var land
var det nemmeste vist
amfibierejsen

længes efter
forskellene i luften
mellem de forskellige tidsaldre
saltet, væksterne, industrien

at høre landets øde stilhed

menneskemyldret
blot en parentes

ser ned over Sct. Laurentii vej
små rødspætter
tangnål titter frem af det salatgrønne

Samtale med en samfundsomstyrter

J Nyd

Hva gør dig til en samfundsomstyrter?

Tristan Sebastian

A bruger penge så lidt muligt. A har ít formue. A har ít lønarbejde eller virksomhed. Og a opfordrer folk til tænke økonomi å en anden måde.

Pengetænkning slår et masse bånd itu imel mennesker, og ít mindst imel æ mennsk og æ natur.

J Nyd

Det om pengetænkningen ka vi to godt blive enige om. For pengetænkningen drives af enøjet grådighed - hvordan får vi den største fortjeneste? Den driver kvaliteten ned på det vi servicerer og producerer.

Tristan Sebastian

Og vi ka ít forstå, hvorfor vi får dårligere kvalitet å et hav af sager. Det ska jo bare være billigt.

J Nyd

Og det som sku være dyrt, er dyrt forkert - biler, sukker, slik, kartoffelchips, sprøjtemidler, CO2

Tristan Sebastian

For æ afgifter bliver bare fix å offentlige indtægter.

Og løser ít noget.

J Nyd

Hvornår begyndte du at tænke i de her alternative baner?

Tristan Sebastian

Jo, a var kommen hjem fra Golan. A hae været udstationeret som soldat i Golan. A hae tagen grøn kort før a sprang soldat. A stod og overvejede hvorhen a sku søge job som landbrugsmedhjælper - eller gå ind i arbejde med æ slægtsgård.

Og så var et, te en af mine venner, som var fisker, kom forbi, og så fortalte han om høfte 42. Og vi tog deruk. Det var noget farligt noget. Så begyndt a at gruble over det med sprøjtning, kunstgødning, kemikalier og alle de andre skitting.

Hva sku a nu. Så var det, te en soldaterkammerat ringe og spurgte om a hae noget for, og det hae a sådan set jo ít, og om a hae lyst til at ta å rangerkursus i Canada sammel med ham. Og det tøtt a lød som en god idé. A har altid været en friluftsmennske.

Og deri Canada arbejdede a som ranger, Mounted Police, skovarbejder og landbrugsmedhjælper og fik æ natur ind under æ hud må a seje.

Så tog a hjem til Danmark. Det var under æ balkankrig. Gemmel venner fra æ

veteranforeninger fandt a uk af, at det var gåen noget helt galt derå Balkan.

Så begyndt a eksperimentere med at leve i æ natur i Danmark - hele æ år. Og leve af så få midler som muligt. A hae fisketegn og jagttegn. A klunsede og skraldede. Og den liv er a bleven ved med.

J Nyd

Hva er din naturfilosofi?

Tristan Sebastian

Du er, hva du dræber, og hva du er med til at dræbe, og hva du forstyrrer i dit miljø. Og du ka altså ít leve uden at det medfører drab af leven væsener og forstyrrelse af natur. Og det indebærer osse, når du forhindrer naturs udfoldelse, så gør du galt. Du ska være ansvarlig for hva du dræber, være bevidst. Se selvom du er veganer, er du med til at dræbe leven væsener og forstyrre ting i æ natur.

J Nyd

Hva så hvis man ikke havde planlagt det, fortryder eller får andre til det?

Tristan Sebastian

Jamen Nyd, lorten er lagt. Det ka du ít kom udenom.

J Nyd
Det lyder som naturfolks tanker.

Tristan Sebastian
Ja, men de ka osse være noger grisemikkeler.
Naturfolk. Det har a da set.

J Nyd
Din naturfilosofi er jo radikalt anderledes
tankegang end det gængse i Danmark.

Tristan Sebastian
Ja, men det er osse lettere for mig end de flest. A
ka føle Gud. A ka føle livsenergien i verden. A ka
føle, når den er gal.

J Nyd
Er det den samme gud som i biblen?

Tristan Sebastian
Det tror a sgu ít.

J Nyd
Man ku osse sige at det gælder om at bevare livs
udfoldelsesmuligheder.

Tristan Sebastian
Det er den positive syn.

J Nyd
Har du osse det som koori, Australiens
oprindelige befolkning siger, nemlig, at landet ejer
dig; du ejer ikke landet.

Tristan Sebastian
Nu er a jo landmandssøn og a har stadigvæk en
glæde ved det æ gård er i min slægts hænder. Men
de jo æ minder og æ bånd til æ slægt. Det a ít
bruger gir a væk, for så bruges der ít resurser.

Vi er en del af æ naturs kredsløb. Og de der
skøder og pengene og hva ellers vi ka finde på
af fiktive værdier, er jo med til at fjerne os fra æ
natur. Det er ligesom te folk er mere bange for
finanskriser end døde naturområder.

Det er jo det store apparat af militær, politi,
efterretningsvæsen, sikkerhedsfirmaer, industri
og retsvæsen som leverer til dem, det er det, som
holder folk i skak. Og der er folk i det her som
ikke tænker særligt møj over det og bare arbejder
der for at tjene til æ føde.

Det her store apparat skal nok sørge for der ít
bliver røtt for møj å æ sager.

Men det ka ít blive ved med at gå. Der er resurser
som vil blive tømt eller bliver for dyre at få fat i.
Og så bryder det sammel.

J Nyd
Jeg tror ikke det bryder helt sammen. Vi har jo
haft en eller anden form for værdimål i de sidste
10.000 år mindst - køer, okser, korn, metaller,
mønter og det seneste - fiktive valutaer. Det ka
være at vi går tilbage til et virkelig værdimål. Men
økonomi baseret på sådan en vil jo altid komme i
karambolage med det økologisk syn.

Tristan Sebastian
Ja, mer vil ha mer. Men der er jo dem som ka
nøges med lidt.

J Nyd
Jeg tror ikke danskerne er vilde med at opgi
ejendomsretten på jord - og parcelhuset. Det
er jo egentlig noget dybt kulturelt bærende som
allerede var til stede i jernalderen. Man har endda
fundet spor efter rækkehuse. Men det er jo klar, at
brugsret kan jo godt bruges på flere områder end
i dag.

Tristan Sebastian
Man ka jo godt ha flere funktioner som
fælded. Der er for møj som er styrer af store
corporations.

J Nyd
Hvordan kommer vi hen til at leve mere
naturudfoldelsesbevarende?

Tristan Sebastian

Det er it nok bare kik i noger lærebøger. Det gælder om at lære at kende - og at føle natur. At vide at dyr føler, tænker, samarbejder, kriges, æder hinanden - lige som vi gør - om it bogstavligt, så da i æ overført betydning. Man ska husk at alt kommer fra æ natur og skabt af folk; det er it noget æ penge har skabt. Æ penge er bare noger regler. Og vi ka finde å andre regler som er bedre for vos og vor miljø. Æ natur er vos, vi æ ribs å æ lagkage.

Vide at alt leven å æ jord hænger sammen. It bare, når vi æder å hverandre, men er i kommunikation altid.

J Nyd

Minder mig om at vi mennesker har 10 gange så mange mikroorganismecelle som direkte menneskecelle i og på vores krop. Og de her bakterier og hva der ellers er, snakker sammen med signalstoffer og har de har små hukommelser som de bruger bl.a. til at justere på deres geners brug.

Tristan Sebastian

Planter kommunikerer osse med signalstoffer å tvært af arter og med svampe.

J Nyd

Er der forskel på dyr og mennesker?

Tristan Sebastian

Næ, der er forskel å intelligente dyr og mindre intelligente dyr. De intelligente forsøger at forstå verden udenfor deres kreds og sprænge grænser.

J Nyd

Og det individuelle. Der er grådige og mindre grådige...

Tristan Sebastian

Ja, vi ska ha styr å æ grådighed.

J Nyd

Det er jo ikke kun et spørgsmål for den enkelte. Hvordan ka jeg blive mere bevidst om min psyke og adfærd. Men osse et kulturelt spørgsmål. Eksempelvis hvor konkurrencepræget ska vores kultur være? Idag er det for meget - det gir stress, depression og spildte resurser.

Idag præges du imod vinder/tabere, idol/ukendte, samarbejdspartner/konkurrenter, bedst/afvigere, normopfylder/problemer, og rig/fattige.

Tristan Sebastian

Det er de store corporations' magt. Men osse noget naturgivent - æ natur stræber i et vist

omfang imod en perfektion.

J Nyd

Føler du dig fattig?

Tristan Sebastian

Næ, men a har mødt mænne som har troet at a var syg.

J Nyd

Jeg mener, at hvert væsen har en iboende egenværd. Det vil sige, at mennesket ikke bør se sig som mere værd end andre væsener på planeten.

Tristan Sebastian

Dyr lever af planter, andre dyr og indgår samarbejder over artsgrænser. Men det er osse en slags biologisk rustningskapløb, hvor begge ka ende at tabe.

J Nyd

Mennesket mod torsken. Hvem bliver torsken der?

Tristan Sebastian er ikke samfundsomstyrterens rigtige navn. Det rigtige er os ubekendt. Ligheder med rigtige personer, levende eller døde, firmanavne, begreber eller stednavne er helt tilfældigt.

